

Általános kihallgatás
Ferenc pápa katekézise
a Szentlélek ajándékairól: a jámborságról

Szent Péter tér
2014. június 4. (szerda)

Kedves Testvéreim, jó napot kívánok!

Ma a Szentléleknek egy olyan ajándékával szeretnénk foglalkozni, amelyet igen sokszor félreértenek vagy csak érintőlegesen tárgyalnak, pedig önazonosságunk és keresztény életünk szíve-közepét érinti: a jámborság, a *pietas* ajándékáról van szó.

Már az elején tisztáznunk kell, hogy a Szentléleknek ez az ajándéka nem azt jelenti, hogy megkönyörülünk valakin, irgalommal bánunk felebarátunkkal, bár ilyen jelentése is van, hanem Istenhez tartozásunkra utal, a vele való mélységes kapcsolatunkra, arra a kötelékre, amely egész életünknek értelmet ad, és amely szilárdan megtart minket a vele való közösségben még a legnehezebb és legválóságosabb időszakokban is.

1. Ezt az Istennel való kapcsolatot nem kötelességként vagy ránk erőltetett dologként kell felfogni. *Olyan kapcsolatról van szó, amelyet a szívünkkel élünk meg: ez barátságunk Istennel, amelyet Jézus adott nekünk, olyan barátság ez, amely megváltoztatja az életünket, lelkesedéssel és örömmel tölti el szívünket.* Ezért a jámborság ajándéka mindenekelőtt hála és dicséretre indít bennünket. Ez ugyanis *istentiszteletünk és istenimádásunk legfőbb oka és legigazibb értelme.* Amikor a Szentlélek megéreztetni velünk az Úr jelenlétét és irántunk érzett szeretetét, felmelegíti szívünket, és így szinte ösztönösen imádkozni kezdünk és részt veszünk hitünk liturgikus megünneplésén. A jámborság tehát a hiteles vallásos lelkületet jelenti, az Istennel való gyermeki bizalmas kapcsolatot, azt a képességet, hogy szeretettel és alázatos szívű emberekre jellemző egyszerű lélekkel forduljunk imánkkal Istenhez.

2. Ha a *pietas* ajándéka szorosabbá teszi kapcsolatunkat, mélyebbé teszi közösségünket Istennel, és segít abban, hogy gyermekeiként tudjunk Istenhez kapcsolódni, ugyanakkor abban is segít, hogy *ezt a szeretetet mások felé is árasszuk és testvéreinknek ismerjük fel őket.* Ha ez megvalósul, akkor a *pietas*, az irgalom (és nem a pietizmus, nem a keneteljesség) érzelmeivel fogunk fordulni mindazokhoz, akik körülöttünk élnek és akikkel nap mint nap találkozunk. Miért mondom, hogy nem pietizmus? Azért, mert egyesek azt gondolják: jámbornak lenni azt jelenti, hogy becsukjuk a szemünket, szent arcot vágunk, és megjártsszuk a szentet. Piemonti tájszólásban mi erre azt mondjuk: „fa la mugna quacia” (adja

az ártatlant). De ez nem a *pietas* ajándéka. A *pietas* ajándéka azt jelenti, hogy valóban képesek vagyunk örülni az örvendezőkkel és sírni a sírókkal, melléállni azoknak, akik magányosak és bánkódnak, jó útra irányítani azokat, akik téves úton járnak, vigaszt nyújtani a megtörtetteknek, befogadni és támogatni a rászorulókat. Nagyon szoros kapcsolat van a jámborság ajándéka és a szelídség között. A jámborság ajándéka, melyet a Szentlélek ad, szelíddé, nyugodttá, türelmessé tesz minket, olyanokká, akik békében vannak Istennel és szelíden mások szolgálataira állnak.

Kedves barátaim, Rómaiaknak írt levelében Pál apostol kijelenti: „Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten gyermekei. Nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét félelemben éljete, hanem azt a Lelket, aki Isten fogadott gyermekeivé tesz minket. Őáltala kiáltjuk: Abba, Atyánk!” (Róm 8,14–15). Kérjük az Urat, hogy Lelkének ajándéka le tudja győzni félelmünket, bizonytalanságainkat, nyugtalan, türelmetlen szellemünket, és tegyen képessé bennünket, hogy örömmel tegyünk tanúságot Istenről és az ő szeretetéről, hogy igazságban imádjuk az Urat, valamint azzal a szelídséggel és mosollyal szolgáljuk felebarátainkat, amelyet a Szentlélek szüntelenül ad nekünk az örömben. A Szentlélek adja meg mindnyájunknak a jámborságnak ezt az ajándékát!

(Tózsér Endre SP fordítása)

© Libreria Editrice Vaticana, 2014.

© Tózsér Endre SP, 2014.

